

РЕШЕНИЕ

№ 5562

гр. София, 04.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2930** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/.

Образувано е по жалба на И. Д., срещу заповед № РИВ21-РД-09-33/22.02.2021 г., издадена от кмета на район „И.“ – Столична община /СО/, с която е отменена Заповед № РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г., издадена от кмета на район И.“ – СО. Според оспорващ, оспорваната заповед е нищожна, като алтернативно поддържа становище за незаконосъобразност. Искането е за прогласяване на заповедта за нищожна, поради издаването ѝ без правно основание, а незаконосъобразността е от това, че в оспорваната заповед, органът не е обсъждал изобщо приложимостта на искането по чл. 192, ал. от ЗУТ. Искането е за прогласяване нищожност на заповедта на кмета на район И., СО, с която е отменил издадена от него заповед Заповед № РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г. Иска се и присъждане на направени за това производство разноски.

Ответникът – Кмет на район „И.“, СО, редовно уведомен, не взема отношение.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят, в качеството му на собственик на ПИ 68134.802.2290, видно от нотариален акт № 151, том II, рег. № 3929, дело № 311 от 21.04.2012 г., е отправил искане до кмета на район „И.“ – СО за учредяване право на преминаване през ПИ частна общинска собственост с идентификатор 68134.802.2375 по КК и КР на С. с обща площ на сервитута 6,00 кв.м. на основание чл. 192, ал. 3 и ал. 6 от ЗУТ и

Наредбата за цените при сделки с недвижими имоти на СО, прието с Решение № 81 по Протокол № 7 от 28.02.2008 г. и последващи изменения, с цел осигуряване на достъп до собствения му поземлен имот за нуждите на обект „Временен надземен паркинг“. Във връзка с направеното искане е била издадена Заповед № РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г., от кмета на район И.“ – СО, с която е учредено на жалбоподателя право на преминаване за достъп до ПИ с идентификатор 68134.802.2290, кв. 2, м. „Д.“. В заповедта е посочено, че същата следва да се впише в имотния регистър по партидата на поземления имот, който се обслужва от учреденото право на преминаване, както и по партидата на поземления имот, през който се учредява правото на преминаване. Тази заповед е влязла в законна сила.

Във връзка с изискването за вписване жалбоподателят е депозирал такова искане до Агенцията по вписвания, като с Определение № 448 от 09.04.2020 г. съдия по вписванията при Районен съд – София е постановил отказ да бъде извършено вписване на заповедта, предвид това, че в същата не се съдържат данни относно двата имота – обслужващ и обслужван, няма данни относно площ, граници и други индивидуализиращи признаци на недвижимите имоти.

Предвид отказа на Агенцията по вписвания жалбоподателят е депозирал заявление рег. № РИВ20-ГР94-529/21.04.2020 г. до кмета на район И.“ – СО. Към заявлението е приложено и Определение № 448 от 09.04.2020 г. на съдия по вписванията при Районен съд – София за процедиране по искането по чл. 192, ал. от ЗУТ за поправка/допълване на заповед РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г.

По делото е представено писмо рег. № Към РИВ19-ГР00-2-(5) от 06.02.2020 г.

издадено от кмета на район И.“ – СО, видно от което е, че със същото се уведомява жалбоподателят, че му се изпраща Заповед за явна фактическа грешка № РИВ20-РД09-19/24.01.2020 г., неразделна част от Заповед № РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г. Няма доказателства за получаването на Заповед за явна фактическа грешка № РИВ20-РД09-19/24.01.2020 г. от жалбоподателя, както и по делото същата не е приложена. Ответник не може да установи как и кога е връчена такава заповед на оспорващия, поради което съдът приема това обстоятелство за недоказано. Следователно искането на жалбоподателя за корекция на позитивната за него заповед РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г. не е уважено в срок. В тази връзка пред АССГ е било образувано адм. дело 6997/20 г., мълчаливия отказ на административния орган е отменен, като с окончателен съдебен акт на кмет на район И. е върната преписката с указания, които той е задължен да изпълни, с оглед правните изводи на съда. Това съдебно решение е влязло в сила, което е установимо от окончателен съдебен акт на ВАС, определение от 28.06.2021 г, а.д. 4719/21 с което е оставено без уважение искане на кмет на район И. за спиране изпълнение решението по адм. дело 6997/20 на АССГ. Независимо от развилата се процедура пред ВАС на 22.02.2021 г., ответник е издал оспорваната в това производство заповед № РИВ21-РД-09-33/22.02.2021 г., като едностранно приема, че при издаване на заповед РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г. е допусната очевидна фактическа грешка, тъй като няма основания за уважаване искането за учредяване право на преминаване в полза на заявителя/жалбоподател. Правен довод е липсата на правно основание по чл. 192 от ЗУТ и допусната от ответника очевидна фактическа грешка при издаване на предходната заповед.

Жалбата е процесуално допустима като депозирана от легитимирано лице, за което е налице интерес от обжалването и срещу подлежащ на оспорване административен

акт, съществено нарушаващ права и интереси на оспорващия. Ответната страна не представя доказателства, кога и по какъв начин е връчена оспорваната заповед на жалбоподател, но предвид искането за прогласяване нищожност, съдът не следва да обсъжда приложимостта на чл. 149, ал. 1 от АПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, същата е основателна.

Оспорваната заповед е нищожна. Издадена е в пълно противоречие с указанията на съда, дадени с решението, постановено по адм. дело 6997/2020 г. Без искане до административния орган, последния издава заповед № РИВ21-РД-09-33/22.02.2021 г., при пряка приложимост на разпорезбата на чл. 177, ал. 2 от АПК. Оспорваната заповед е издадена без правно основание, при незачитане съдебно решение, изпълнението за което ответник е задължен; а решен по административен ред въпрос/спор с окончателен акт не може да бъде пререшаван от органа издал, влезлия в сила административен акт. Нищожни по силата на чл. 177, ал. 2 АПК са всички административни актове на административния орган, извършени след влизане на съдебно решение в сила, които му противоречат. Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни и всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда. Неизпълнението на задължение, възложено по силата на решението по адм.дело 6997/2020 г. на АССГ и самоволното въвеждане на правно основание за пререшаване на решен спор по административен ред води до нищожност на оспорваната заповед и съдът е длъжен да я прогласи.

В подкрепа на твърдението за приложимостта на чл. 192, ал. 2 от ЗУТ, което е безспорно от заповед РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г., издадена от ответника; влязло в сила съдебно решение на АССГ и определение на ВАС, което потвърждава че последното е влязло в сила, ответник е длъжен да издаде/допълни заповедта с необходимите корекции, така, че тази заповед да има търсения правен ефект. По искане на оспорващата страна съдът изслуша СТЕ по възложени от жалбоподател задачи. От заключението на експерта е безспорно: по действащия регулационен план до имот с идентификатор 68134.802.2290, собственост на жалбоподателя има осигурен регулационно, а не физически пряк достъп от изток, през регулационно отреден тротоар ПОС на [улица]. Не съществува обективна необходимост от изграждането на улицата – тупик, която не е реализирана на място. Върху терена, върху който следва да се изгради тази улица, като имот ПОС е осъществено мероприятие по озеленяване и благоустрояване. При регулационното ситуиране на имота на жалбоподателя, същия от всички страни граничи с имоти общинска сабственост. Предвидената улица –тупик е за обслужване на имот, който не е съседен на този на жалбоподателя и икономично е нецелесъобразен, а ще се наруши благоустройствено мероприятие по озеленяване на общински имот и тротоара. Естествения дстъп до УПИ V-СГО, в който попадат имот 68134.802.2375 – Ч. и този на жалбоподателя е от север, по [улица]. В „отменената“ заповед РИВ19-РД09-240/20.12.2019 г., ответник е учредил право на преминаване, като се засяга площ от 6 кв.м. през северната страна на имот 68134.802.2375 – Ч. през съществуващ тротоар, а ивицата от този имот, разположена между имота на жалбоподателя и тротоара е със широчина 1 метър. Вещото лице отговаря, че не може

да се осигури пряк достъп до имота на жалбоподателя, без да се изпълни процедура по издаване на заповед по чл. 192, ал. 2 от ЗУТ. Теоритично възможния вариант през е нецелесъобразен и икономично неизгоден тъй като за осъществяването му следва да бъде унищожена зелена площ с едроразмерна растителност от ценни видове. Приемайки обратно на становището на експертизата, ответникът предлага в оспорваната заповед достъп до имота да се извършва през зелената площ, която ще бъде унищожена, което е незаконосъобразно, в нарушение изискванията на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ , а подобен вариант е нецелесъобразен. Независимо, че издадената заповед е нищожна, същата е и в противоречие по същество с изискванията на закона и нецелесъобразна.

Тъй като развилата се самоинициативно процедура пред кмета на район И. по издаване на нищожната заповед е опорочена изцяло, съдът е длъжен да укаже на ответник, че при връщане на преписката за произнасяне по указанията, дадени от съда в решението по адм. дело 6997/2020 г. изпълнението се дължи, така както е указано от съда. Следва да се укаже на ответник, че неизпълнение на съдебно решение е административно нарушение, което подлежи на санкция. С прогласяване нищожността на оспорваната заповед, съдът при условието на чл. 173, ал. 2 от АПК връща преписката на кмет на район „И.“ СО за изпълнение указанията на АССГ по влязлото в сила решение по адм. дело 6997/2020 г.

По направеното искане за присъждане на деловодни разноски, съдът намира, следва да бъде уважено изцяло и такива се присъждат, както са поискани и по приложения списък. Ответник не е оспорил претендираното адв. възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТ на заповед № РИВ21-РД-09-33/22.02.2021 г., издадена от кмета на район „И.“ – Столична община.

ВРЪЩА преписката на кмета на район И.“ – Столична община за произнасяне по заявление рег. № Р. 20-ГР00-2/27.04.2020 г. по описа на Столична община – район „И.“, като съобрази задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, съдържащи се в мотивите на настоящото решение, както и за изпълнение на съдебно решение, постановено по адм. дело № 6997/2020 г., по описа на АССГ в 14 дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. Д. Д. ЕГН [ЕГН] разноски в размер на 1610 (хиляда шестотин и десет) лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия